

MÁSODIK SZEKCIÓ

BENCZE kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(4578/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. október 31.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Bencze kontra Magyarország ügyben

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŒ,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
D. JOČIENĚ, *bírák*
és S. DOLLĚ, *Hivatalvezető*

2006. október 10-i zárt ülésén folytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (4578/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján Bencze János magyar állampolgár 2002. december 2-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2005. június 29-én a Bíróság úgy határozott, hogy közli a Kormánnyal a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1937-ben született és Debrecenben él.

5. 1990 májusában egy társaság kártérítési pert indított a kérelmező ellen. 1991. november 1-én a Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságot jelölte ki az eljárás lefolytatására. 1992. július 22-én a kérelmező ellenkeresetet nyújtott be.

6. Három tárgyalás és egy szakvélemény beszerzését követően a Megyei Bíróság 1996. december 2-án az összes kereseti kérelmet elutasította.

7. 1998. február 18-án a Legfelsőbb Bíróság fellebbviteli bírósággént eljárva hatályon kívül helyezte a határozatnak a kérelmező ellenkeresetével

kapcsolatos részét, s ezen rész vonatkozásban új eljárásra utasította a Megyei Bíróságot.

8. 1999. május 21-én a Megyei Bíróság tárgyalást tartott és szakértő kirendeléséről határozott.

9. 2000. február 25-én a Megyei Bíróság arra kötelezte a felperest, hogy 1.300.000 forintot és ezen összeg felgyülemlett kamatait fizesse meg a kérelmező számára, a többi felperesi igényt pedig elutasította.

10. Fellebbezés nyomán 2002. május 22-én a Legfelsőbb Bíróság helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

11. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság tisztességesen és ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

12. A Kormány vitatta a panaszt.

13. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az azóta eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás ezen időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy a fenti időpontban a per már mintegy két és fél éve folyamatban volt. A szóban forgó időszak 2002. május 22-én zárult le. Ilyen módon két bírósági szinten több mint kilenc és fél tartott.

A. Elfogadhatóság

14. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

15. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

17. Az előterjesztett anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra tekintettel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

18. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

19. A kérelmező 27 millió forintot¹ követelt vagyoni és nem vagyoni kár tekintetében.

20. A Kormány vitatta az igényt.

21. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedhetett. Méltányossági alapon ítélve a Bíróság 8.000 eurót (EUR) ítél meg a kérelmező számára ilyen címen.

¹ Megközelítőleg 98.900 euró

B. Költségek és kiadások

12. A kérelmező 400.000¹ követelt alapvetően a hazai bíróságok előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítéseként.

23. A Kormány nem nyilvánított véleményt a kérdésben.

24. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 500 euró megítélését tartja ésszerűnek a jogi képviselő által nem képviselt kérelmező számára.

C. Késedelmi kamat

25. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a panaszt ;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 8.000 eurót (nyolcezer euró), költségek és kiadások tekintetében 500 eurót (ötszáz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával ;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális

¹ Megközelítőleg 1.500 euró

kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. október 31-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető